

RAZPORED SV. MAŠ

14.12.2020 PONEDELJEK Janez od Križa, duh.in c..učitelj			++ ŠTOKA, Tomaj 48a
15.12.2020 TOREK Marija Bojanc in.tov.mučenke			++ SFILIGOJ in VARŠEK, p.n. Skopo 63c
16.12.2020 SREDA Začetek božične devetdnevnice			
17.12.2020 ČETRTEK			PO NAMENU Križ 244
18.12.2020 PETEK			+ MILAN MIKLAVEC, Grahovo Brdo 6, 30.dan
19.12.2020 SOBOTA			+ MIROSLAV in MARIJA PIPAN, Križ 159
20.12.2020 4. ADVENTNA NEDELJA KVATRE			ZA ZDRAVJE FARANOV

Z 8.decembrom 2020 je papež Francišek razglasil leto sv. Jožefa, zavetnika vesoljne cerkve z apostolskim pismom PATER CORDIS. Prosim sv. Jožefa za naslednjo molitvijo:

**Pozdravljen, varuh Odrešenika,
Zaročenec Blažene Device Marije!
Bog ti je zaupal svojega edinca;
Vate je Marija zaupala;
s tabo je Kristus postal človek.
Blaženi Jožef, tudi nam pokaži na Očeta,
ki naj nas vodi na življenjski poti.
Pridobi nam milost, usmiljenje in pogum,
in nas brani pred vsakim zlom. Amen.**

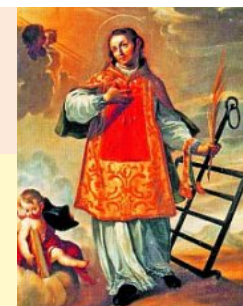
Če mi bo zdravje dopuščalo in bo to možno, bom od 29.12. (objavljam v vsakokratnih oznanilih) skušal obiskati vaše družine. Če ne drugače pa tako kot poštar, pri vaših hišnih vratih na kratko, tako kot velevajo predpisi NIJZ.

Letošnji prazniki bodo zares družinski. Na spletu imate veliko možnosti slediti bogoslužju. Tudi sam vam bom vsaj enkrat na razpolago, da ugotovite, da sem še živ in sicer na sveti večer, 24.12. ob 19h. V živo iz naše župnijske kapele. Povezavo še pošljem - v teh dneh bo objavljena na naši spletni strani.

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
3. ADVENTNA NEDELJA - GAUDETE

Štev.:51/LETO VIII.

13. DECEMBER 2020

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 1,6-8.19-28)

Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zaradi pričevanja, da bi namreč pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči.

To pa je Janezovo pričevanje: Ko so Judje poslali k njemu iz Jeruzalema duhovnike in levite, da so ga vprašali: »Kdo si ti?«, je priznal in ni tajil. Priznal je: »Jaz nisem mesija.« »Kaj torej? Si mar Elija?« so ga vprašali. »Ne, tudi to nisem,« jim je rekel. »Ali si prerok?« »Ne,« je odgovoril. Rekli so torej: »Kdo si, da bomo mogli odgovoriti tistim, ki so nas poslali. Kaj praviš sam o sebi?«

Dejal je: »Jaz sem glas vpijočega v puščavi: zravnajte Gospodovo pot, kakor je rekel prerok Izaija.« Odposlanci so bili iz vrst farizejev. Vprašali so ga in mu rekli: »Kaj torej krščuješ, če nisi ne mesija ne Elija ne prerok?« Janez jim je odgovoril: »Jaz krščujem z vodo, med vami pa stoji on, ki ga ne poznate, tisti, ki pride za menoj, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen na sandali.«

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Gaudete in Domino semper. Iterum dico: gaudete! Dominus prope.

Tako se glasi povabilo na začetku sv.maše 3. adventne nedelje: Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se. Gospod je blizu.

Marsikje duhovniki na to nedeljo uporabijo mašni plač rožnate barve in tudi tretja sveča na adventnem venčku naj bi bila rožnata, ne vijolična kot ostale. No le majhne podrobnosti za bogoslužje te nedelje.

Oznaniło nedeljskega evangelija je povsem posvečeno zadnjemu preroku stare zaveze, predhodniku Odrešenika, znanilcu vsega novega, Janezu Krstniku.

Nenavadno dejstvo je, da ima ta človek celo ime in priimek, ki privlači množice, ki se stekanju k njemu zaradi krsta pokore z značilnim klicem k spreobrnjenju. Lahko boste rekli, saj to ni nič novega, tako slišimo tudi od ljudi, ki nas imajo radi: *“lepo se obnašajte, spreobrnite se in nehajte početi neumnosti, itd.”*

Ampak kaj je na Janezu Krstniku tako simpatičnega, da deluje z magnetno privlačnostjo. Že rodil se je kot nekaj posebnega, nepričakovan otrok nerodovitnemu paru Elizabeti in Joahimu. Starši zato niso sploh več upali na potomce. A se je zgodilo nekaj čudežnega, nezaslišanega. Zanimivo je, da mi večino časa v svojem življenju preživimo, kot da smo del nekoga ali nečesa. Večino časa se trudimo, da ne bi bili sami. Potem pa na neki točki spoznamo, da želimo biti srečni, da hočemo biti drugačni. Biti moramo nekako sami, odkriti moramo v sebi, kdo v resnici smo, in da ni dovolj, da smo to, kar drugi pričakujejo od nas in ni dovolj, da smo samo izpolnitev svojih staršev, vzgojiteljev in ljudi okrog nas, predvsem žlahte. Pojaviti se mora nekaj skrivnostnega, drugečnega. In prav Janez Krstnik je, to lahko trdimo, nekakšna indikativna sedanost.

Vse njegovo življenje kaže na nekaj drugega. To je tako kot pri oznanjevanju. Ne smemo biti šablonski, ne duhovniki ne verniki. To kar nas naredi “zanimive” ali privlačne je to, ko ljudje ob nas začutijo, da so se srečali z nekom, z osebo drugačno od sebe. Zato je Janez Krstnik najlepša podoba, kaj je Cerkev. Bom nekoliko “neteološki” – cerkveno občestvo v nekem smislu tudi kot Cerkev ni Kristus, ni odgovor, ni cilj. Cerkev šele mora narediti to, da bi ljudje želeli Kristusa, ker drugače ni oznanjevalna, je sterilna, nerodovitna. Morala bi narediti, da se želimo odpraviti na pot, ona bi morala biti tista, ki nas vzgaja, da imamo tak pogled na življenje, ki prenaša strast besede, ki nas postavljajo na pot, besede, ki nas silijo, da iščemo in ne besede, zaradi katerih se naša potovanja končajo.

To je Cerkev. Zato Janez ne pravi: “Jaz sem Mesija, jaz sem Kristus”, ampak celo svoje življenje oznanja nekako takole: “če si lahko privoščite vprašanje, si lahko privoščite samo iskanje Boga.” Kako lepo bi bilo, če bi nas naše izkušnje (majhne ali velike), trenutki molitve, sestanki, to, da smo Cerkev, spodbujali, da mu sledimo, da se vrnemo na pot ko eksponentno povečujemo vprašanja osnovnega zaupanja, da na koncu, ker je že tukaj, obstaja odgovor. Vendar tega odgovora nimamo in nismo mi tisti odgovor, ker je ta odgovor Kristus.

Tako kot Janez smo v nekem smislu “sorodniki” z Njim, vendar nismo mi On. Smo indikativni, vendar nismo On. Naša Cerkev ima izkušnje, četudi so popolne, četudi delujejo, ker je vse načrtovano in če nas vse to ne spodbuja, da sledimo Tistem kateremu nismo vredni odvezati sandala,..., nič ne koristijo! So lahko zabavna doživetja, vendar to ni Cerkev, ker se Cerkev ne zadržuje in ne zabava, ne stoji na mesu, je samo šotor... je Cerkev ki potiska, izriva in je vedno na poti!

Janez je našel razlog za življenje, zaradi katerega je bil ustvarjen, tisto, kar osmišlja njegovo življenje. Janez je našel razlog, smisel svojega življenja. Vsem mora zato reči: »Bodite previdni, pripravite pot Gospodu, ne spite, ne dremajte, Gospod gre mimo, ne pustite mu, da pobegne. Bog obstaja, toda če so vaše oči zaprte, ga ne boste videli«. Daje, posoja glas, besede pa pripadajo drugemu. Janez priča o svetlobi, osvetljuje, vendar ni luč. Je kot odsev lune, vendar svetloba ne prihaja od nje; svetloba prihaja od sonca. Tukaj je, Krstnik: “Glas, ki kliče Besedo, ki je dobra novica!” Janez je tako kot preroki vseh časov tisti, ki ima nalogo prebujati vest in reči, da je na naših glavah zlo, ki človeka drži za talca in mu preprečuje, da bi bil sam. Preroki so tisti, ki vzklikajo, da se moramo odpovedati krivici, da se moramo odločiti za rešitve, ki lahko pomagajo izstopiti iz logike moči, da je človek ustvarjen za nekaj drugega, za resnico

in resnica je bila vedno povezano s svobodo in pravičnostjo.

Janez Krstnik bo kot vemo zaradi tega obglavljen. S prerezom grla bo Herod mislil, da je utišal glas, v resnici pa ga je le še okreplil, kajti ko je resnica zamolčana, zavpije še glasneje. Mislim, da nam današnji evangelij govori, da je treba pričevati, da imamo pogum reči, da nismo Kristus. To pomeni odkrito reči, da mi nikomur ne moremo rešiti življenja, da ni v naši moči korenito osrečiti nekoga in da ne moremo zapolniti vrzeli v srcih ljudi okoli sebe. Reči, da nismo Kristus, pomeni razglasiti svoje meje in svoje nesposobnosti. Boga ne moremo igrati z življenjem ljudi. Nihče od nas ne more pošteno pogledati nekoga v oči in reči, da te bom rešil vsega. Lahko smo samo "glas", nostalgija, smer, družba, podpora, iztegnjena roka, ne pa tudi Kristus.

Če si dovolimo, da nas Beseda doseže po zgledu Janeza Krstnika, bomo postali tudi mi ISKALCI Pričakovanega, pa tudi tisti, katere nas Bog pošilja vsakega na svoj način s talenti, ki nam jih je izročil v svoji dobroti. Zato me Bog pošlja tudi, ko pomagam komu drugemu najti svoje mesto na svetu in mu dam občutek, da je Bog blizu, ne da bi bil jaz Bog in ne da bi mene postavil na prvo mesto. Kot kristjan sem poklican, da storim tako kot ja za večne čase naslikal mojster Leonardo da Vinci ali pa naš veliki mojster p.dr.Marko Rupnik: “kdor je z mano, naj vidi ne samo moj obraz, moje besede, moje kretnje, moje odločitve, ampak tudi, da vse to opozarja na nekoga, ki je večji”. Prejemam svetlobo in ljubezen, samo od Njega. To je resnična krščanska priča, zaradi česar sem tudi sam "poslan od Boga".